

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

01 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

GORDILĂ Nicolae
CATAN Liliana
GUZUN Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatei Racu Alisa, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2018, în cauza penală privind-o pe
RACU Alisa Xxxxx, născută la xx xxxxx xxxx,
originară din Xxxxx, domiciliată în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.10.2016 - 26.09.2017;

Instanța de apel: 11.01.2018 - 28.03.2018;

Instanța de recurs: 09.07.2018 - 01.08.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 26.09.2017, procesul penal în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal în privința lui Racu Alisa, a fost încetat conform art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Racu Alisa a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art.349 alin. (1¹) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de 2 /doi/ ani închisoare cu ispășirea în penitenciar pentru femei, de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate acesteia s-a suspendat condiționat cu prezentarea unui termen de probațiune de 2 /doi/ ani.

Au fost admise acțiunile civile.

S-a încasat de la Racu Alisa în beneficiul lui Mamedov Radic prejudiciul moral în mărime de 1 200 /una mie două sute/lei.

S-a încasat de la Racu Alisa în beneficiul lui Jalca Dumitru prejudiciul moral în mărime de 1 000 /una mie /lei.

S-a încasat de la Racu Alisa în beneficiul lui Chihai Nicolae prejudiciul moral în mărime de 1 500 /una mie cinci sute/lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Racu Alisa, la 29 iulie 2015 în jurul orelor 01.35 min., conducând autoturismul de model "Volkswagen Amaroc" cu numere de înmatriculare XX xx XXX pe strada Ghica Vodă din orașul

Drochia a fost stopată de către colaboratorii Regimentului de patrulare "Nord" pentru verificarea actelor.

Fiind suspectată de conducerea în stare de ebrietate alcoolică a mijlocului de transport, conducătorului auto Racu Alisa de către colaboratorii de poliție i-au fost explicate prevederile Hotărârii de Guvern nr. 296 din 16 aprilie 2009 și prevederile art. 264¹ alin.(3) Cod penal și i-a fost propus să fie supusă testării alcoolscopice cu dispozitivul de testare alcoolscopice de model „DRAGER” și ulterior să se deplaseze în IMSP Spitalul raional Drochia pentru a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, la ce Racu Alisa a refuzat categoric de a fi testată alcoolscopice, iar mai apoi, aflându-se în incinta instituției medicale, a refuzat prelevarea probelor biologice de sânge.

Tot ea, la 29 iulie 2015 în jurul orei 01.35 min., conducând autoturismul de model "Volkswagen Amaroc" cu numere de înmatriculare XX xx XXX pe strada Ghica Vodă din orașul Drochia a fost stopată de către colaboratorii Regimentului de patrulare „NORD” pentru verificarea actelor. Fiind suspectată de conducerea în stare de ebrietate alcoolică a mijlocului de transport, conducătorului Racu Alisa de către colaboratorii de poliție i-au fost explicate prevederile Hotărârii de Guvern nr. 296 din 16 aprilie 2009 și prevederile art. 264¹ alin.(3) Cod penal și i-a fost propus să fie supusă testării alcoolscopice cu dispozitivul de testare alcoolscopice de model „DRAGER” și ulterior să se deplaseze în IMSP Spitalul raional Drochia pentru a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei, la ce Racu Alisa a refuzat categoric de a fi testată alcoolscopice. Tot atunci, Racu Alisa în scopul sistării activității de serviciu, numindu-i cu cuvinte necenzurate pe colaboratorii de poliție Chihai Nicolae, Mamedov Radic și Jalca Dumitru, i-a mușcat și le-a aplicat ultimilor mai multe lovituri cu pumnii și picioarele pe diferite părți ale corpului.

Conform raportului de constatare medico-legală nr.72 D din 12 august 2015 Chihai Nicolae a primit leziuni corporale ușoare sub formă de plăgi contuze și mușcate a membrilor superioare, excoriații a membrilor superioare, echimoze și excoriații a cutiei toracice pe dreapta, care au provocat dereglarea sănătății pe un timp de scurtă durată.

Conform raportului de constatare medico-legală nr.71 D din 12 august 2015 Mamedov Radic a primit leziuni corporale ușoare sub formă de edem și echimoza obrazului drept, scurgere de sânge în sclera ochiului drept, care au provocat dereglarea sănătății pe un timp de scurtă durată.

Conform raportului de constatare medico-legală nr.73 D din 12 august 2015 Jalca Dumitru a primit leziuni corporale neînsemnate sub formă de echimoze și excoriația antebrațului drept.

Acțiunile lui Racu Alisa în cadrul urmăririi penale au fost calificate în baza - art. 264¹ alin. (3) Cod penal - *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat sau în stare de ebrietate produsă de alte substanțe, după semnele calificative: "refuzul de la testarea alcoolscopice și de la examenul medical în*

vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei” și art. 349 alin.(1¹) Cod penal - amenințarea sau violența săvârșită asupra unei persoane cu funcție de răspundere, după semnele calificative: ”aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, care își îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale”.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie dispusă încasarea din contul inculpatei Racu Alisa în beneficiul statului suma de 171 lei cu titlu de cheltuieli pentru efectuarea expertizelor.

În motivarea apelului a invocat că instanța de fond neîntemeiat nu a dispus încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 171 lei pentru efectuarea expertizelor cu toate că în instanță au fost prezentate rapoartele de expertiză în vederea încasării cheltuielilor de judecată, astfel fiind ignorate prevederile art. 227 - 229 Cod de procedură penală. În așa mod consideră că instanța de fond a pronunțat o sentință contrară legii, care urmează a fi casată.

3.2. avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatei, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care Racu Alisa să fie achitată pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența fetei infracțiunii, iar pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal, deoarece acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

A nu se pronunța asupra acțiunilor civile înaintate de către părțile vătămate Mamedov Radic, Jalca Dumitru, Chihai Nicolae în legătură cu faptul că în acțiunile inculpatei nu sunt constatate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal.

În motivarea apelului a indicat că învinuirea înaintată Alisei Racu și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-au găsit pe deplin confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanță au fost apreciate în mod eronat.

Apelantul s-a referit la declarațiile părților vătămate Mamedov Radic, Chihai Nicolae, Jalca Dumitru, a inculpatei, a martorilor Tutunaru Ion, Gureanu Iulia date atât la urmărirea penală cât și în cadrul cercetării judecătorești.

Cu referire la infracțiunea incriminată Alisei Racu, prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, s-a menționat că din conținutul probelor administrate de instanță se constată faptul că declarațiile inculpatei Racu Alisa precum că acesteia nu i-a fost propusă testarea alcoolsopică sunt confirmate și coroborează cu declarațiile martorilor Tutunaru Ion și Gureanu Iulia. Consideră că declarațiile colaboratorilor de poliție Mamedov Radic, Chihai Nicolae și Jalca Dumitru urmează a fi supuse criticii, or aceștia au dat declarații contradictorii pe parcursul procesului penal și sunt direct cointeresați în sancționarea inculpatei și legalizarea acțiunilor lor ilegale cu privire la aplicarea neîntemeiată a forței fizice față de aceasta.

Totodată în învinuirea înaintată inculpatei se indică asupra faptului că conducătorului auto Racu Alisa de către colaboratorii de poliție i-au fost explicate prevederile Hotărârii de Guvern nr. 296 din 16 aprilie 2009 și prevederile art.264¹ alin. (3) Cod penal, fapt ce nu rezultă din materialele dosarului penal.

La 29.07.2015, agentul constatator Chihai Nicolae emite ordonanța prin care dispune pornirea procesului contravențional în privința Alisei Racu, după care întocmește procesul-verbal de testare alcoolscoptică, procesul-verbal de aducere la cunoștință și de explicare a drepturilor și obligațiilor, dispune ridicarea mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate, procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate cu participarea specialistului medic anesteziolog Soloșchii (f.d. 20 unde lipsește semnătura acestuia). Totalitatea acestor acte nu au fost aduse la cunoștința inculpatei, fiind fixate mențiuni de către agentul constatator precum că Racu Alisa ar fi refuzat să semneze însă întocmirea acestor acte juridice a fost efectuată în conformitate cu prevederile Codului contravențional, urmând a fi confirmat refuzul inculpatei de către doi martori asistenți.

În acest context, actele contravenționale întocmite de către agentul constatator Chihai Nicolae, în lipsa cet. Racu Alisa și nefiind confirmate de către martori asistenți, urmează a fi declarate nule prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedură penală.

La capitolul declarațiilor persoanelor audiate în cadrul cercetării judecătorești se reține faptul că martorii Tutunaru Ion și Gureanu Iulia au declarat că Racu Alisa în seara zilei de 28.07.2015 spre 29.07.2015 nu era în stare de ebrietate, iar colaboratorii de poliție nu i-au propus testarea alcoolscoptică dar au înjurat-o și forțat au urcat-o în automobil.

Mai mult decât atât este inacceptabil comportamentul colaboratorilor de poliție care nu au constatat refuzul inculpatei Racu Alisa de a trece testarea alcoolscoptică la fața locului și întocmirea actelor necesare în acest caz, dar au forțat inculpata să se deplaseze la instituția medicală pentru prelevarea probelor biologice de sânge.

Astfel, în urma audierii martorilor acuzării există un dubiu judiciar, iar îndoielile și presupunerile existente nu au fost înlăturate pe parcursul cercetării judecătorești și urmează a fi interpretate în favoarea inculpatei și a constata nevinovăția acesteia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

La capitolul infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal urmează a fi menționat faptul că din conținutul declarațiilor părților vătămate Mamedov Radic, Chihai Nicolae și Jalca Dumitru precum și învinuirii înaintate, rezultă că violența față de colaboratorii de poliție ar fi fost aplicată din momentul în care Racu Alisa a fost ridicată cu forța, aplicate ilegal cătușele speciale pentru a transporta inculpata la Spitalul raional Drochia și obligată de a trece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate.

Potrivit declarațiilor părților vătămate date în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești rezultă că inculpatei, în momentul stopării mijlocului de transport, i s-ar fi propus testarea alcoolscoptică cu aparatul „Drager” însă aceasta ar fi refuzat testarea,

după care a refuzat și deplasarea la instituția medicală.

A menționat apelantul că pentru constatarea stării de ebrietate sau refuzului conducătorului mijlocului de transport de a trece testarea alcoolscoptică este suficient refuzul persoanei de a fi testată cu aparatul „Drager” în scopul verificării concentrației vaporilor de alcool în aerul expirat, iar acțiunile colaboratorilor de poliție în cazul dat urmau a fi finisate la fața locului cu întocmirea actelor procesuale de refuz a verificării concentrației vaporilor de alcool în aerul expirat. Transportarea forțată a persoanei în scopul prelevării probelor biologice de sânge pentru stabilirea stării de ebrietate de către o instituție medicală, se face doar la solicitarea conducătorului mijlocului de transport, iar persoana nu poate fi obligată, forțată și aplicate cătușele pentru a fi transportată în instituția medicală contrar voinței sale.

În cazul din speță, consideră că opunerea de rezistență a inculpatei față de acțiunile ilegale ale colaboratorilor de poliție, a fost o reacție firească a persoanei în scopul apărării drepturilor și intereselor sale legitime. Mai mult decât atât nici legea procesual-penală nu admite obligarea persoanei suspecte de comiterea unei infracțiuni să întreprindă acțiuni contrar voinței sale, cu excepția art. 64 alin. (3¹) Cod de procedură penală,

Astfel, consideră că de către organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatei și prezența faptei infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal și art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Instanța de fond în mod ilegal a admis pretențiile părților vătămate, fără a exista în materialele dosarului penal careva acțiuni civile depuse de către acestea în formă scrisă. Totodată în cadrul dezbaterilor judiciare acuzatorul de stat a solicitat aplicarea față de Racu Alisa a unei pedepse sub formă de amendă pe când instanța a stabilit o pedeapsă mai aspră sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Din datele existente în materialele dosarului penal rezultă că Racu Alisa dispune de un domiciliu stabil în România, pe teritoriul R. Moldova desfășoară o activitate economică în domeniul apiculturii, iar faptul dat implică numeroase deplasări peste hotarele țării. Aplicarea pedepsei condiționate de către instanța de fond nu este echitabilă și îngreădește dreptul persoanei de a se deplasa liber la domiciliul său din România și de a continua activitatea sa economică.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției sale, Colegiul a menționat că instanța de fond, judecând cauza penală în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunilor incriminate, precum și privitor la încadrarea acțiunilor inculpatei în baza art. 264¹ alin.

(3) și art. 349 alin. (1¹)Cod penal.

Efectuând o apreciere obiectivă a aspectelor de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate pe caz și cercetate în cadrul ședinței de judecată, precum și în instanța de apel, Colegiul a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate, menționând că instanța de fond întemeiat a pus la baza sentinței de condamnare a Alisei Racu declarațiile martorilor și părților vătămate Jalca Dumitru, Mamedov Radic, Chihai Nicolae precum și probele scrise ale cauzei penale.

Astfel, din declarațiile părților vătămate date în instanța de fond, precum și din celelalte probe scrise prezente pe cauză și cercetate suplimentar în ședința instanței de apel rezultă, cu certitudine, că Racu Alisa a comis infracțiunile prevăzută de art. 264¹ alin. (3) și art. 349 alin. (1¹) Cod penal, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunilor incriminate, contrar celor invocate de către apărătorul-apelant, or dezacordul apelantului cu soluția adoptată și nerecunoașterea vinovăției de către inculpată, nu echivalează cu achitarea acesteia.

Nu a fost reținut argumentul avocatului că învinuirea înaintată inculpatei nu și-a găsit confirmarea pe parcursul cercetării judecătorești și nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, iar acțiunile inculpatei nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, or vinovăția acesteia se confirmă atât prin probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în instanța de judecată cât și suplimentar în instanța de apel.

Colegiul a admis demersul procurorului privind vizionarea înregistrării video din 28.03.2018, prin care s-a confirmat faptul comiterii de către Racu Alisa a infracțiunilor incriminate atât ce ține de refuzul, împotrivirea (conducătorului mijlocului de transport) de la testarea alcoolscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, cât și aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu.

Instanța de apel nu a luat în considerația invocarea avocatului cu privire la faptul că instanța de fond urma să aprecieze critic declarațiile colaboratorilor de poliție or, într-un caz aceștia aveau statut de agenți constatator, iar în al doilea caz fiind părți vătămate, astfel declarațiile depuse de aceștia au fost date sub jurământ, fiind avertizați de răspunderea penală pentru darea declarațiilor false.

Cu referire la invocarea apelantului ce ține de ilegalitatea aplicării clienței sale a cătușelor, instanța de apel nu s-a expus, or aceasta nu ține de fondul cauzei.

De asemenea, Colegiul a remarcat legalitatea și corectitudinea admiterii de către instanța de fond a pretențiilor morale înaintate de părțile vătămate Chihai Nicolae, Jalca Dumitru și Mamedov Radic, or aceștia aflându-se în exercitarea atribuțiilor de serviciu, au fost ofenșați, fiindu-le cauzate leziuni corporale, toți, prin ordonanțele organului de urmărire penală au fost recunoscuți ca părți civile.

În rest, instanța de apel a apreciat apelul apărătorului ca fiind declarativ, fără

invocarea căror-va temeieri verosimile de casare a sentinței în scopul emiterii unei hotărâri de achitare a inculpatei.

Referindu-se la pedeapsa stabilită inculpatei, Colegiul a considerat că instanța de fond corect a încetat procesul penal în privința Alisei Racu în baza art. 60 Cod penal în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală cu liberarea ultimei de răspundere penală pentru infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (3) Cod penal, or, potrivit prevederilor art. 16 Cod penal infracțiunea respectivă face parte din categoria celor ușoare și potrivit prevederilor art. 60 Cod penal alin. (1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Astfel, luând în considerație că infracțiunea a fost comisă la 29.07.2015, deci la momentul examinării cauzei a expirat termenul legal prevăzut de legiuitor pentru tragerea persoanei la răspundere penală, s-a atestat corectitudinea soluției de încetare a procesului penal în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal.

Totodată instanța de apel a reiterat și corectitudinea stabilirii pedepsei penale în privința inculpatei în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal sub formă de 2 ani închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal cu stabilirea perioadei de probațiune de 2 ani.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a apreciat corect categoria și măsura pedepsei, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, gravitatea infracțiunilor săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor mai puțin grave, pentru care legiuitorul a prevăzut pedeapsa închisorii pe un termen de până la 3 ani, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Totodată la stabilirea pedepsei s-a ținut cont de faptul că la medicii psihiatru și narcolog Alisa Racu nu se află, careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, prejudiciul părților vătămate nu a fost restituit, astfel corect i s-a stabilit pedeapsa închisorii pe termen de 2 ani cu aplicarea art. 90 Cod penal, instanța just ajungând la concluzia că întru executarea scopului pedepsei penale nu este oportună aplicarea pedepsei închisorii cu executarea reală a acesteia.

Cu referire la apelul procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 171 lei de la inculpată în beneficiul statului, Colegiul la fel a respins solicitarea ca fiind nefondată, indicând că aceste cheltuieli au fost suportate pentru efectuarea expertizelor în vederea acumulării probelor necesare, ce demonstrează vinovăția și identifică persoana vinovată în comiterea unei infracțiuni.

În acest sens, Colegiul a menționat obligația pozitivă a statului de a colecta probele necesare în vederea constatării faptei penale, identificării făptuitorului și implicit asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului - în cazul dat a cheltuielilor pentru efectuarea constatărilor medico-legale nr. 71D din 12.08.2015, nr. 72D din 12.08.2015 și 73D din 12.08.2015.

Instanța a mai reiterat și faptul, că potrivit art. 228 alin. (1) Cod de procedură

penală, cheltuielile privind efectuarea expertizelor judiciare, pentru constatarea vătămarilor corporale ale părților vătămate, solicitate de către organul de urmărire penală, nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare care urmează a fi achitate de către inculpat, or, această sumă, constituie cheltuieli care au fost suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare nr. 72D din 12.08.2015 în privința lui Chihai Nicolae, nr. 71D din 12.08.2015 în privința lui Mamedov Radic și 73D din 12.08.2015 în privința lui Jalca Dumitru.

Totodată, prevederile art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, stipulează expres că „*în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova*”, iar în prezenta cauză penală, ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală.

Prin urmare, Colegiul a convenit asupra respingerii ca nefondate a apelurilor procurorului și avocatului Ionaș Gheorghe în numele inculpatei, cu menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond.

5. Avocatul Ionaș Gheorghe, declară recurs ordinar în numele inculpatei, și invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea atât a sentinței instanței de fond cât și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei hotărâri noi prin care Racu Alisa să fie achitată pe art. 264¹ alin. (3) Cod penal din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, iar pe art. 349 alin. (1¹) Cod penal, deoarece acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

A nu se pronunța asupra acțiunilor civile înaintate de către părțile vătămate Mamedov Radic, Jalca Dumitru, Chihai Nicolae în legătură cu faptul că în acțiunile inculpatei nu sunt constatate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal.

Lecturând recursul declarat, Colegiul constată că în susținerea acestuia sunt invocate aceleași motive ca și în apelul declarat în numele inculpatei, care pe larg au fost expuse în **pct. 3.2.** din prezenta decizie, de fapt textul recursului fiind identic cu cel al apelului.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință prin care solicită a fi respins ca fiind vădit neîntemeiat, indicând că instanțele de fond, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au verificat, s-au pronunțat și au apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Lecturând conținutul cererilor de apel în coraport cu decizia instanței de apel, se constată că aceasta s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelanților, și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor

din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.*

Potrivit textului recursului declarat de avocatul Ionaș Gheorghe se invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanțele de fond au admis erori grave de fapt și de drept, care au afectat soluțiile instanțelor și când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, însă Colegiul consideră că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.*

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpata nu este vinovată de comiterea infracțiunilor imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal reține, că instanțele de fond judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Racu Alisa în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264¹ alin. (3) și art. 349 alin.(1¹) Cod penal.

Temeiul invocat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată corect a menținut sentința atacată.

Totodată, Colegiul penal statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural

sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală invocat de avocat în recursul său, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpata Racu Alisa nu este vinovată de săvârșirea infracțiunilor incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acesteia precum s-a solicitat în cererea de apel, or în cursul judecării cauzei în apel și în fond au fost prezentate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatei în cele imputate.

Necâtând la faptul că inculpata vina nu a recunoscut, instanțele de fond au constatat că vinovăția acesteia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părților vătămate Chihai Nicolae, Jalca Dumitru și Mamedov Radic care au fost întru totul confirmate prin declarațiile martorului Solodchin Serghei, care au fost audiați în conformitate cu prevederile legale și avertizați asupra răspunderii ce o poartă conform art. 312 Cod penal și materialele cauzei care au fost cercetate atât în instanța de fond cât și în cea de apel.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpată în comiterea infracțiunilor incriminate nu poate servi ca temei pentru achitarea acesteia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina ei, iar cele invocate de recurent sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

Criticile formulate de recurent prin care se invocă aceleași motive ca și în apel, recursul fiind o copie a apelului, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casarea deciziei recurate. Astfel, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel.

Elocvente în acest sens, sunt și considerentele Curții Europene, și anume în situația în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele expuse de instanța inferioară.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanțele de fond privind vinovăția Alisei Racu, încadrarea juridică a acțiunilor acesteia și individualizarea pedepsei stabilite ultimei, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursul ordinar, apreciind că temeiurile pentru recurs, invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursul ordinar înaintat în cauză urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

7. În temeiul art. 432 alin. (1) - (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatei Racu Alisa, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 martie 2018, în cauza penală privind-o pe Racu Alisa Xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 29 august 2018.

Președinte

GORDILĂ Nicolae

Judecător

CATAN Liliana

Judecător

GUZUN Ion